

ເອກະສານ ປາຖະກະຖາ ເນື່ອງໃນໂອກາດວັນສ້າງຕັ້ງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຄົບຮອບ 60 ປີ

22 / 03 / 1955 - 22 / 03 / 2015

I. ການກຳເນີດຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ຊາດລາວ ແມ່ນຊາດໜຶ່ງທີ່ມີປະຫວັດແຫ່ງການກຳເນີດ, ຄົງຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຍາວນານມາ ຫລາຍພັນປີ, ມີປະຫວັດສາດອັນເກົ່າແກ່, ມີມູນເຊື້ອທີ່ສະຫງ່າອົງອາດ ແລະ ຈົບງາມມາແຕ່ບູຮານນະ ການເຊັ່ນ: ມູນເຊື້ອດູໝັ່ນໃນການອອກແຮງງານ, ມູນເຊື້ອສາມັກຄີປອງດອງ, ມູນເຊື້ອຮັກເຊື້ອແພງຊາດ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກອັນດີງາມ ແລະ ອັນພົ້ນເດັ່ນກວ່າໝູ່ແມ່ນມູນເຊື້ອແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ບໍ່ ຍອມຈຳນົນ ຕ້ານການຮຸກຮານຂອງສັດຕູຢ່າງເດັດດ່ຽວໜຽວແໜ້ນຂອງບັນດາບັນພະບູລຸດລາວເຮົາໃນ ການທ້ອນໂຮມ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ເພື່ອຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກຂອງປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າໃນແຕ່ລະຍຸກ ແຕ່ລະສະໄໝສືບທອດຕໍ່ກັນມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ.

ໃນທ້າຍສະຕະວັດທີ XIX 3 ປະເທດອິນດູຈີນ ລາວ, ຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຍ ໄດ້ຖືກຈັກກະພັດລ່າ ເມືອງຂຶ້ນຝຣັ່ງເຂົ້າມາຮຸກຮານ, ບຸນສະດົມຢ່າງໂຫດຮ້າຍປາເຖື່ອນ; ປະຊາຊົນອິນດູຈີນຖືກກົດຂີ່ຂູດຮີດ ຢ່າງແສນສາຫັດ. ດັ່ງນັ້ນ 3 ປະເທດອິນດູຈີນ ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງພິລະອາດຫານ, ເດັດຂາດບໍ່ຍອມເປັນຂ້ອຍ ຂ້າ, ບໍ່ຍອມເສຍບ້ານເສຍເມືອງ, ແຕ່ລະປະເທດໄດ້ຜ່ອມກັນຕໍ່ສູ້ຢ່າງທໍລະຫົດອົດທົນເຊັ່ນ: ຢູ່ປະເທດລາວ ເຮົາ ກໍມີຫລາຍຂະບວນການຕໍ່ສູ້ ນັບແຕ່ນ້ອຍຫາໃຫຍ່ ແຕ່ແຄບຫາກວ້າງຕ່າງກັນ ແລະ ບາງຂະບວນການກໍ ຍຶດເຍື້ອຍາວນານຫລາຍປີ, ແຕ່ຂະບວນເຫລົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ຖືກປາບປາມຍ້ອນຫລາຍສາຍເຫດ ນັບທັງສະ ພາບແວດລ້ອມບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ.

ວັນທີ 3 / 2 / 1930 ພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງ, ຮອບດ້ານຂອງປະທານໂຮ່ຈິມິນ. ພັກໄດ້ວາງແນວທາງຍຸດທະສາດ, ຍຸດໂທບາຍຂອງການປະຕິວັດອິນດູ ຈີນອອກຢ່າງລະອຽດ; ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຊາຕາກຳຂອງປະຊາຊົນ 3 ປະເທດທີ່ຕົກເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງຈັກກະ ພັດລ່າເມືອງຂຶ້ນຝຣັ່ງ, ຍົກໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຂັດແຍ່ງພື້ນຖານໃນອິນດູຈີນເຊິ່ງແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງກຳມະ ກອນ-ຊາວນາ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານກັບຈັກກະພັດລ່າເມືອງຂຶ້ນຝຣັ່ງ, ສັກດີນາ, ເຈົ້າທີ່ດິນ ແລະ ນາຍທິນ. ໜ້າທີ່ພື້ນຖານຂອງການປະຕິວັດແມ່ນໂຄ່ນລົ້ມຈັກກະພັດຝຣັ່ງ, ເຮັດໃຫ້ອິນດູຈີນເປັນເອກະລາດ ສົມບູນ, ລົບລ້າງລະບອບສັກດີນາ; ກຳລັງຕົ້ນຕໍຂອງການປະຕິວັດ ແມ່ນກຳມະກອນ ແລະ ຊາວນາ ພາຍ ໃຕ້ການນຳພາຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ປັດໄຈຕັດສິນໂຊຊະນະຂອງການປະຕິວັດ ແມ່ນການນຳພາຂອງ ພັກກອມມູນິດ ທີ່ມີແນວທາງການເມືອງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີລະບຽບວິໄນ, ຕິດພັນກັບຮາກຖານປະຊາຊົນ.

ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນ, ການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆເຊັ່ນ: ປີ 1934 ອົງຄະນະພັກແຄວ້ນລາວໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ມີການ ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ພັກໄດ້ຍູ້ແຮງວຽກງານປູກ ລະດົມ ຂົນຂວາຍມະຫາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ບໍລິເວນຊົນເຜົ່າ ຖືຊາວໂຮ່ນາເປັນກຳລັງພື້ນຖານຂອງການ

ປະຕິວັດ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຕໍ່ສູ້ກຳເນີດຂຶ້ນແຕ່ຕໍ່າຫາສູງໃນທົ່ວປະເທດ, ສາມາດຍຶດອຳນາດ 23 ສິງຫາ 1945, ປະກາດເອກະລາດ ປະຫວັດສາດຂອງຄວາມເປັນຊາດລາວໃນວັນທີ 12 ຕຸລາ 1945, ສ້າງຕັ້ງກອງທັບປະຊາຊົນລາວຂຶ້ນໃນວັນທີ 20 ມັງກອນ 1949 ແລະ ສ້າງຕັ້ງແນວລາວອິດສະຫລະຂຶ້ນໃນວັນທີ 13 ສິງຫາ 1950 ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນຄັນທຸງເຕົ້າໂຮມ, ດຶງດູດເອົາທຸກຊັ້ນຄົນເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິວັດໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ແຂງແຮງ, ເປັນເວທີເຄື່ອນໄຫວຕໍ່ສູ້ແບບເປີດເຜີຍຂອງພັກເຮົາ ເພາະເວລານັ້ນ ພັກເຮົາໄດ້ເຄື່ອນໄຫວປົດລັບ ຖືເອົາແນວລາວອິດສະຫລະ ແລະ ຕໍ່ນຳແມ່ນແນວລາວຮັກຊາດອອກໜ້າເຄື່ອນໄຫວຕໍ່ສູ້ ແລະ ພົວພັນກັບສາກົນ ໂດຍມີແຖນນຳຂອງພັກ ແລະ ສະມາຊິກພັກນອນຢູ່ໃນຄະນະນຳຂອງແນວລາວຮັກຊາດ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ II ຂອງພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນ ປີ 1951 ໄດ້ມີນະຕິຕົກລົງໃຫ້ແຕ່ລະປະເທດສ້າງຕັ້ງພັກຂອງໃຜມັນຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ບັນດາສະຫາຍສະມາຊິກພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນທີ່ເປັນຄົນລາວໄດ້ຈັດຕັ້ງ “ຄະນະກຳມະການປະຊາຊົນລາວ” ຂຶ້ນເພື່ອສືບຕໍ່ນຳພາການປະຕິວັດຢູ່ລາວ ແລະ ໄດ້ກະກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານຕ່າງໆຢ່າງລະອຽດເປັນເວລາ 4 ປີ ຈິ່ງໄດ້ດຳເນີນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທຳອິດ (ຄັ້ງທີ I) ຂອງຕົນຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ມີນາ 1955 ທີ່ບ້ານນາແມວ, ເມືອງວຽງໄຊ, ແຂວງຫົວພັນ ຊຶ່ງເປັນເຂດທີ່ໜັ້ນຂອງການປະຕິວັດໃນເວລານັ້ນ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ ຊື່ວ່າ: “ພັກປະຊາຊົນລາວ” ໂດຍແມ່ນທ່ານປະທານ ໂກສອນພິມວິຫານ ເປັນເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຫວັດສາດນີ້ມີຜູ້ແທນສົມບູນ 20 ສະຫາຍ ຕາງໜ້າໃຫ້ສະມາຊິກພັກເກືອບ 400 ສະຫາຍ ໃນທົ່ວປະເທດ.

➤ ທາດແທ້ ແລະ ອຸດົມການຂອງພັກ

⊗ ທາດແທ້:

- ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ແມ່ນພັກຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ເປັນຕົວແທນທີ່ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານລາວທີ່ຮັກຊາດ ແລະ ຂອງຊາດລາວທັງໝົດ.
- ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວຍຶດໝັ້ນລັດທິມາກ- ເລນິນ ແລະ ມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງພັກເປັນພື້ນຖານແຫ່ງແນວຄິດ, ເປັນເຂັ້ມຊີ້ທິດໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງພັກ; ເສີມຂະຫຍາຍລັດທິຮັກຊາດອັນແທ້ຈິງສົນທິບັບລັດທິສາກົນອັນຜ່ອງໃສຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ; ຮັບເອົາສິ່ງຍອດຍິ່ງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາທີ່ກ້າວໜ້າຂອງມວນມະນຸດ ເພື່ອກຳນົດແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ; ຍົກສູງຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບການນຳພາຂອງພັກ; ຕ້ານລະບອບຫລາຍເຄົ້າ, ຫລາຍພັກ, ຕ້ານລັດທິເອກະຊົນ ແລະ ຕ້ານລັດທິສວຍໂອກາດໃນທຸກຮູບແບບ.

⊗ ອຸດົມການ:

- ນັບແຕ່ມີສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໄດ້ກຳນົດອຸດົມການຂອງຕົນຢ່າງຈະແຈ້ງຄື: ນຳພາປວງຊົນລາວດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ພວກຈັກກະພັດລ່າເມືອງຂຶ້ນ ເພື່ອນຳເອົາຄວາມເປັນເອກະລາດມາໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ແລະ ສິດເປັນເຈົ້າມາໃຫ້ປະຊາຊົນ, ສ້າງສາປະເທດຊາດສູ່ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ.
- ປັດຈຸບັນ ພັກເຮົາໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍອຸດົມການໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງຕື່ມອີກຄື: ນຳພາທົ່ວປວງຊົນລາວປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຮຸ່ງມີຜາສູງ, ປະເທດຊາດມັ່ງຄັ່ງ

ເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມສາມັກຄີປອງດອງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລ ຊຶ່ງລວມຄວາມແລ້ວ ກໍແມ່ນມີ ຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບຄຳວ່າສັງຄົມນິຍົມ.

II. 60 ປີແຫ່ງການຊຶ້ນຳ ນຳພາຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ພາຍຫລັງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ກໍໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບ ຈັກກະພັດອາ ເມລິກາ ເຊິ່ງເປັນຈັກກະພັດໂຕໃຫມ່ ແຕ່ພັກເຮົາກໍໄດ້ແບກຫາບເອົາພາລະກຳອັນໜັກໜ່ວງ ເພື່ອຊຶ້ນຳ ນຳພາປວງຊົນລາວທັງຊາດຕໍ່ສູ້ຕ້ານການຮຸກຮານຂອງຈັກກະພັດ ແລະ ລູກມືປະຕິການຂາຍຊາດ ຢ່າງດູ ເດືອດຂ້ຽວຂາດກ້າວໄປເຖິງການປົດປ່ອຍປະເທດຊາດຢ່າງສົມບູນ ແລະ ພັດທະນາຢ່າງມີໝາກມີຜົນ ເປັນແຕ່ລະໂລຍະປະຫວັດສາດດັ່ງນີ້:

1./ 20 ປີໄລຍະຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດ ຕ້ານຈັກກະພັດອາເມລິກາ (1955 - 1975).

ພັກໄດ້ນຳພາຕໍ່ສູ້ດ້ວຍການວາງແນວທາງການເມືອງ ແລະ ການທະຫານອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະ ດິດສ້າງ, ດ້ວຍວິທີດຳເນີນການປະຕິວັດ ແລະ ສົງຄາມປະຕິວັດອັນອຸດົມຮັ່ງມີ ແລະ ວິທະຍາສາດ, ພັກເຮົາ ໄດ້ລະດົມກຳລັງແຮງຂອງທັງໝົດຊາດ, ສົມທົບກັບກຳລັງແຮງແຫ່ງກ້ອນກຳລັງຮ່ວມສຳພັນສູ້ຮົບລະ ຫວ່າງປະຊາຊົນ 3 ປະເທດ ລາວ, ຫວຽດນາມ ແລະ ກຳປູເຈຍ ແລະ ກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝຜາບ ແພ້ຍຸດທະສາດ, ຍຸດທະວິທີຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາເປັນລຳດັບ.

ໄລຍະປີ 1955 - 1958 ເປັນໄລຍະທີ່ພັກນຳພາການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອປະຕິບັດສັນຍາເຊີແນວ 1954, ເດັດ ດ່ຽວປົກປັກຮັກສາ 2 ແຂວງເຕົ້າໂຮມ ຫົວພັນ ແລະ ຜຶ້ງສາລີ, ພັກເຮົາໄດ້ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງ, ບຳລຸງ ສ້າງກຳລັງປະກອບອາວຸດ, ພື້ນຖານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດ, ປົກປັກຮັກສາ 2 ແຂວງເຕົ້າໂຮມສົມ ທົບກັບການຂົນຂວາຍປຸກລະດົມການຕໍ່ສູ້ການເມືອງຢູ່ 10 ແຂວງ, ຫັບມ້າງກິນອຸບາຍ “ ຍິວະເສືອເຂົ້າຖ້ຳ ” ຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃຫມ່ ທີ່ແນໃສ່ດັບສູນກຳລັງປະຕິວັດຮັກຊາດ ເຊິ່ງພາໄປເຖິງການເຊັນສັນຍາ ວຽງຈັນ ປີ 1957, ສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານປະສົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ I ຂຶ້ນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແນວລາວ ຮັກຊາດ.

ປີ 1959 - 1962 ພວກຈັກກະພັດ ແລະ ລູກມືໄດ້ອອກແຮງປາບປາມຂະບວນການປະຕິວັດ ຢ່າງປ່າ ເຖືອນ, ພວກເຂົາໄດ້ມ້າງລັດຖະບານປະສົມ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງຊາດ, ປົດລ້ອມກອງພັນທີ 2 ຢູ່ ທົ່ງໄຫຫີນ, ຈັບບັນດາຜູ້ນຳຂອງແນວລາວຮັກຊາດເຂົ້າຄູກ ແຕ່ໃຕ້ການນຳພາອັນສະຫລາດສ່ອງໃສຂອງ ພັກ ກອງພັນທີ 2 ໄດ້ຜ່າວົງລ້ອມຢ່າງປອດໄພ ແລະ ບັນດາຜູ້ນຳເຮົາກໍສາມາດແຫກຄູກອອກມາໄດ້ຢ່າງ ມະຫັດສະຈັນ ໃນວັນທີ 24/5/1960, ປົດປ່ອຍທົ່ງໄຫຫີນ - ຊຽງຂວາງ ໃນເດືອນ 1/1961, ປົດປ່ອຍຫລວງ ນ້ຳທາໃນເດືອນ 5/1962, ເປີດກວ້າງບັນດາຖານທີ່ໜັ້ນ, ປົດປ່ອຍດິນແດນໄດ້ 2/3 ແລະ ມີພົນລະເມືອງ 1/2 ຂອງທົ່ວປະເທດ ເຮັດໃຫ້ດິນແດນ ເຂດປົດປ່ອຍຕິດລຽນຕໍ່ກັນແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້.

ຍ້ອນຖືກປະລາໄຊຢ່າງໜັກໜ່ວງ ພວກຈັກກະພັດ ແລະ ລູກມື ຈຳຕ້ອງຍອມເຊັນສັນຍາເຊີແນວ ກ່ຽວກັບລາວ ໃນວັນທີ 23 ກໍລະກົດ ປີ 1962, ໄດ້ສ້າງຕັ້ງລັດຖະບານປະສົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ II.

ໄລຍະແຕ່ກາງປີ 1964 - 1973 ເປັນໄລຍະຕໍ່ສູ້ຜາບແພ້ຍຸດທະສາດ “ ສົງຄາມພິເສດຂອງຈອນເຊີນ ” ແລະ ຍຸດທະສາດ “ ສົງຄາມພິເສດເພີ່ມທະວີຕາມທິດສະດີນິກເຊີນ ” ຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ.

ນັບແຕ່ເດືອນ 5/1964 ພວກຈັກກະພັດອາເມລິກາ ໄດ້ໃຊ້ເຮືອບິນບຸກໂຈມຕີຢິງທຳລາຍເຂດປົດປ່ອຍ ຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ, ດຳເນີນນະໂຍບາຍປົນເຊັນໂດສິງຄາມເຮັດໃຫ້ສິງຄາມພິເສດຢູ່ລາວ ນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍ ຕົວໃນລະດັບສູງ ດ້ວຍກິນອຸບາຍບຽດຍິດເອົາເຂດປົດປ່ອຍຂອງກຳລັງປະຕິວັດທັງຫມົດ ເຊິ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍການເປີດບັນຮີບບຸກໂຈມຕີເຊັ່ນ: ບັນຮີບສາມສອນ, ສອນໂຊ 1, ສອນໂຊ 2, ບັນຮີບມັງກອນ, ໂຄດ ຕະບອງ... ບຸກໂຈມຕີພູພຽງຍຸດທະສາດທົ່ງໄຫຫີນ, ເຄື່ອນທັບເຂົ້າໄປບຸກຕີຍິດທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດນ້ຳບາກ; ບຸກຕີ ບຽດຍິດເຂົ້າເຂດປົດປ່ອຍທາງພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ຂອງລາວ.

ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ນຳພາຢ່າງສະຫລາດສ່ອງໃສ່ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ກອງທັບ ແລະ ປະຊາຊົນລາວ ສາມາດຕີເອົາໂຊຊະນະການບຸກໂຈມຕີບຽດຍິດຂອງສັດຕູທັງຫມົດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຮີບ ນ້ຳບາກ, ຜາຖີ (ປີ 1968), ບັນຮີບທົ່ງໄຫຫີນຊຽງຂວາງ (ປີ 1970) ບັນຮີບລາມເຊີນ 719 (ປີ 1971) ພວກເຮົາໄດ້ທັບມ້າງຍຸດທະສາດ “ ສິງຄາມພິເສດຂອງຈອນເຊີນ ” ແລະ ຍຸດທະສາດ “ ສິງຄາມພິເສດເພີ່ມ ທະວິຕາມທິດສະດີນິກເຊີນຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ ” ໃຫ້ຖືກປະລາໂຊຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ ຢູ່ລາວກໍຄືຢູ່ພາກ ໃຕ້ຫວຽດນາມ ແລະ ກຳປູເຈຍ. ເຂດປົດປ່ອຍໄດ້ເປີດກວ້າງອອກກວມເນື້ອທີ່ 4/5 ຂອງດິນແດນ ເຊິ່ງປະ ກອບດ້ວຍຫລາຍບໍລິເວນທີ່ສຳຄັນກວ່າຫມູ່ ແລະ ມີພົນລະເມືອງກວ່າເຄິ່ງຫນຶ່ງຂອງທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ ຮັບການກໍ່ສ້າງເປັນຂະໜາດລັດຫນຶ່ງ, ການກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ຢູ່ໃນເຂດປົດປ່ອຍ ໄດ້ບັນລຸດ້ວຍຜົນສຳເລັດຫລາຍປະການ.

ປີ 1972 ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ II ຂອງພັກໄດ້ໂຂ້ຂຶ້ນ, ພັກໄດ້ວາງແນວທາງຕໍ່ສູ້ເພື່ອສຳເລັດ ໂລຍະປະຕິວັດຊາດ - ປະຊາທິປະໄຕ ໃນທົ່ວປະເທດ:

ປີ 1973 ຍ້ອນຖືກໂຈມຕີຢ່າງແຂງແຮງ ຈັກກະພັດອາເມລິກາ ແລະ ລູກມືຈຳຕ້ອງໄດ້ຍອມເຊັນ ສັນຍາວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບການຟື້ນຟູສັນຕິພາບ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມຖືກຕ້ອງປອງດອງຊາດ ຢູ່ລາວຄັ້ງທີ III ໃນວັນທີ 21/2/1973. ສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນຂີດໝາຍແຫ່ງການປະລາໂຊຢ່າງສິ້ນເຊີງ ໃນສິງຄາມ ຮຸກຮານລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃຫມ່ ຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາຕໍ່ປະເທດເຮົາ ຄຳສັ່ງຢຸດຢັ້ງຢູ່ທົ່ວດິນແດນລາວ ໄດ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 22 ກຸມພາ 1973 ເປັນຕົ້ນໄປ. ໂຊຊະນະດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນໂຊຊະນະອັນໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດ, ມັນໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫມ່ ທີ່ເປັນພື້ນຖານທີ່ສຸດ ເພື່ອພາການປະຕິວັດເຮົາກ້າວຂຶ້ນຍາດເອົາ ໂຊຊະນະອັນສົມບູນ.

ໂລຍະແຕ່ປີ 1973 - 1975 ເປັນໂລຍະຕໍ່ສູ້ເພື່ອສຳເລັດການປະຕິວັດຊາດ - ປະຊາທິປະໄຕ ໃນທົ່ວປະ ເທດ. ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ ມະຫາຊົນ, ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆຢູ່ໃນເຂດປົກຄອງຂອງສັດຕູ ແລະ ໃນເຂດເປັນ ກາງເປັນຕົ້ນແມ່ນກຳມະກອນ, ຊາວນາ, ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໄດ້ພ້ອມກັນລຸກຮື້ຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະ ບວນການຕໍ່ສູ້ນັບມື້ນັບຫລາຍ, ນັບມື້ນັບຟືດຟື້ນ, ແຂງແຮງເຊັ່ນ: ການລຸກຮື້ຂຶ້ນຂອງກຳມະກອນໄຟຟ້າ ວຽງຈັນ, ການລຸກຮື້ຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຢ່າງຫນັກຫນ່ວງທຶນທານຕະຫລອດ 42 ວັນ ແລະ ຄົນຂອງປະຊາຊົນຊາວ ເມືອງໜອງບຶກ ແຂວງຄຳມ່ວນ, ການລຸກຮື້ຂຶ້ນແຍກຕົວຂອງກອງພັນ 102 ຂອງຝ່າຍວຽງຈັນ, ພ້ອມກັນ ນັ້ນ ກໍມີຂະບວນການຕໍ່ສູ້ຂອງຊາວຫນຸ່ມນັກຮຽນ ນັກສຶກສາຢູ່ໃນຕົວເມືອງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ວຽງຈັນ, ປາກເຊ, ສະຫວັນນະເຂດ.

ວັນທີ 17/4/1975 ແນວໂຮມເອກະພາບກຳປູເຈຍ ສາມາດບົດປ່ອຍທົ່ວປະເທດ; ກອງທັບ ແລະ ປະຊາຊົນຫວຽດນາມ ໄດ້ບົດປ່ອຍພາກໃຕ້ຫວຽດນາມ ໃນວັນທີ 30/4/1975. ດ້ວຍເງື່ອນໄຂອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການປະຕິວັດລາວ, ໂດຍກຳແໜ້ນເອົາກາລະໂອກາດປະຫວັດສາດ “ ພັນປີມີເທື່ອ ຫນຶ່ງ ” ພັກເຮົາໄດ້ຕົກລົງລຸກຮີ້ຂຶ້ນອິດອຳນາດ ໃນຕົ້ນເດືອນ 5 ປີ 1975 ເປັນຕົ້ນໄປ ດ້ວຍທ່າສະໜາມທັງ ສາມເຂດ (ເຂດບົດປ່ອຍ, ເຂດກວດກາຂອງຝ່າຍກົງກັນຂ້າມ ແລະ ເຂດເປັນກາງ), ນຳພາຍຶດອຳນາດດ້ວຍ 3 ບາດຄ້ອນຍຸດທະສາດ ໂດຍບໍ່ເສຍເລືອດເນື້ອແບບ “ ບົວບໍ່ຊ້າ - ນ້ຳບໍ່ຂຸ່ນ ” ຄື: ການລຸກຮີ້ຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນ, ການຫນູນຫນົບຂອງກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຕິວັດ ແລະ ການລຸກຮີ້ຂຶ້ນແຍກຕົວອອກຂອງທະຫານຝ່າຍລາ ຊະອານາຈັກມາຮ່ວມກັບກຳລັງປະຕິວັດ. ຮອດຕົ້ນເດືອນ 9 ປີ 1975 ທົ່ວປະເທດໄດ້ປະກາດລົບລ້າງອຳນາດ ການປົກຄອງເກົ່າທັງຫມົດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງອຳນາດການປົກຄອງປະຕິວັດຂຶ້ນແທນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ໄດ້ປະກາດສ້າງຕັ້ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຢ່າງເປັນທາງ ການ.

ໄຊຊະນະ ອັນເປັນເຫດການປະຫວັດສາດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ເປັນຂີດຫມາຍແຫ່ງການສຳເລັດການປະຕິ ວັດຊາດ - ປະຊາທິປະໄຕ ຢ່າງສົມບູນ ແລະ ໄດ້ໄຂໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວໃຫມ່ທີ່ຮຸ່ງເຮືອງສິດໃສທີ່ສຸດ ໃນປະ ຫວັດສາດຂອງຊາດລາວ, ໄລຍະທີ່ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ, ເປັນເຈົ້າຊາຕາກຳຂອງ ຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ກ້າວຂຶ້ນສູ່ເສັ້ນທາງອັນສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງ ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ.

2./ 10 ປີ ໄລຍະປົກປັກຮັກສາອຳນາດ, ອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນໄວ້ໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ (1975 - 1985).

ນັບແຕ່ພັກເຮົາ ໄດ້ຍຶດອຳນາດການປົກຄອງມາໄດ້ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງລະບອບໃໝ່ຂຶ້ນ ໃນສະພາບສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ໄດ້ຜັນແປໄປຢ່າງສັບສົນ; ແຕ່ປະເທດເຮົາ ຊ້ຳພັດດ້ອຍພັດທະນາເກີນ ໄປ, ຮາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກເກືອບວ່າບໍ່ມີຫຍັງຈັກດີ, ຜົນຮ້າຍຕາມມາຂອງສົງຄາມ ເປັນອັນໜັກໜ່ວງ ຫຼາຍ, ອັນນັ້ນແມ່ນບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນບັນຫາໃໝ່. ແຕ່ຊ້ຳພັດປະເຊີນໜ້າກັບບັນດາ ອິດທິກຳລັງປະຕິວັດຢ່າງຮ້າຍກາດ.

ແຕ່ພາຍໃຕ້ການນຳພາ ອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເດັດຂາດຂອງພັກ, ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍມູນ ເຊື້ອຮັກຊາດ, ນ້ຳໃຈປະຕິວັດ ແລະ ໄດ້ສຸມທຸກກຳລັງວັງຊາ, ສະຕິບັນຍາຂອງຕົນ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກ ສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ, ຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກນາໆປະການ ຍາດເອົາໄຊຊະນະ ແລະ ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໄດ້ໃນຫຼາຍດ້ານ, ພາການປະຕິວັດເຮົາກ້າວຂຶ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ສະນັ້ນ, ໃນຊຸມປີທຳອິດ (1976 - 1977) ພັກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ນຳພາສຸມໃສ່ຮຳບາດແຜສົງຄາມ ແລະ ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ; ຫລັງຈາກນັ້ນກໍປະຕິບັດແຜນການ 3 ປີ (1978 -1980) ແລະ ແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີໜຶ່ງ (1981 -1985).

3./ 30 ປີ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດຕາມແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ (1985 -2015).

ພາຍໃຕ້ການນຳພາອັນຖີ້ຖ້ອງຂອງພັກ ແລະ ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງ ຊາດ, ຂອງຍຸກສະໄໝເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກແຕ່ລະສະໄໝ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດແຕ່ລະຄັ້ງບັນລຸຄາດໝາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ເພື່ອນມິດສາກົນ, ທັງສ້າງພື້ນຖານອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ພາລະ ກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ, ຮັບປະກັນຄວາມມີສະຖຽນລະພາບທາງການເມືອງ ຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນ ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໂດຍພື້ນຖານ, ວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າໄດ້ຮັບການປົວແປງດີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ, ບົດບາດອິທິພົນຂອງ ສປປ ລາວ ຕໍ່ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນນັບມື້ນັບພັ້ນເດັ່ນຂຶ້ນ. ການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຜົນສຳເລັດອັນ ສຳຄັນ ແລະ ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງ, ໜັ້ນທ່ຽງ, ຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະ ໂລຍະເຊັ່ນ: 1986 - 1990 ສະເລ່ຍ 4,8% ຕໍ່ປີ, 1991 - 1995 ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,4%, 1996 - 2005 ໄດ້ 6,2% ຕໍ່ປີ, 2006 - 2010 ສະເລ່ຍ 7,9%, ສຶກປີ 2012 - 2013 ໄດ້ 8,0%. ລາຍຮັບຂອງປະຊາຊົນ ກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ: ປີ 1985 ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ 114 ໂດລາ, ປີ 1995 ໄດ້ 380 ໂດລາ, ປີ 2006 ໄດ້ 534 ໂດລາ, ປີ 2012 ບັນລຸໄດ້ 1.355 ໂດລາ ແລະ ປີ 2013 ໄດ້ 12,07 ລ້ານກີບ ຫຼື ປະມານ 1.534 ໂດລາສະຫະລັດ.

ພັກເຮົາຖືການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເປັນບັນຫາສຳຄັນ, ບັນດາຂະ ແໜງການ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫັນລົງຮາກຖານສູນໃສ່ສ້າງບ້ານ ແລະ ຈຸດສູນພັດທະນາຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດໝາຍ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການເຮັດທົດລອງວຽກ 3 ສ້າງ ຢູ່ 51 ເມືອງ, 109 ບ້ານເປົ້າໝາຍ ໂດຍຖືເອົາການພັດທະນາເສດຖະກິດເປັນໃຈກາງ, ຜ່ານການປະຕິບັດຕົວຈິງປະຊາ ຊົນມີຄວາມຕື່ນຕົວປະກອບສ່ວນເຖິງ 90,6%; ລະບົບການເມືອງຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານໄດ້ຮັບການປັບ ປຸງດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ບ້ານມີລະບົບການຈັດຕັ້ງໜັກແໜ້ນ ມີໜ່ວຍພັກແຂງຮູ້ນຳພາຮອບດ້ານເພີ່ມຂຶ້ນ ກວມ 68% ຂອງຈຳນວນບ້ານໃນທົ່ວປະເທດ. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມທຸກຍາກໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊັ່ນ: ສຶກປີ 1992 - 1993 ລະດັບຄວາມທຸກຍາກມີ 45% ຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວປະເທດ, ສຶກປີ 1997 - 1998 ຫຼຸດລົງຍັງເຫຼືອ 39,1%, ສຶກປີ 2002 - 2003 ຍັງເຫຼືອ 33,5%, ສຶກປີ 2007 - 2008 ຍັງເຫຼືອ 27,6%, ສຶກປີ 2012 - 2013 ຍັງເຫຼືອ 20,5%; ສຳລັບອັດຕາຄອບຄົວທຸກຍາກກໍໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 22,2% ໃນສຶກປີ 2007 - 2008 ຍັງເຫຼືອ 16% ໃນສຶກປີ 2012 - 2013.

ດ້ານກະສິກຳ: ການຜະລິດເຂົ້າໃນປີ 2004 ໄດ້ 2,5 ລ້ານໂຕນ, ປີ 2011 ເພີ່ມຂຶ້ນ 3,38 ລ້ານໂຕນ, ໃນສຶກປີ 2012 - 2013 ບັນລຸໄດ້ 3,41 ລ້ານໂຕນ, ທຽບໃສ່ສຶກປີ 2011 - 2012 ເພີ່ມຂຶ້ນ 2,3%, ສາມາດຕອບ ສະໜອງການບໍລິໂພກໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າເຊັ່ນ: ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ອ້ອຍ, ກາເຟ ແລະ ຜິດຜັກຕ່າງໆໄດ້ 5.426.605 ໂຕນ; ປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ເປັນຕົ້ນ ຢ່າງພາລາໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ແຂງແຮງ; ການລ້ຽງສັດແບບເປັນຝາມກໍມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໂວວາ.

ດ້ານພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່: ມີການພັດທະນາທີ່ຕັ້ງໜ້າ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂື່ອນເທິນຫີນບູນ ພາກຂະຫຍາຍ, ນ້ຳຮຸ້ມ 5 ແລະ ເຊຊະໝານ 3 ສຳລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນ ໂຄງການຫົງ

ສາລິກໄນ, ເຂື່ອນໄຊຍະບູລີ, ເຂື່ອນນ້ຳອູ 2, ເຂື່ອນນ້ຳອູ 5, ນ້ຳອູ 6, ເຊປຽນ - ເຊນ້ຳນ້ອຍ ແລະ ເຂື່ອນນ້ຳງຽບ 1. ໃນສົກ ປີ 2012 - 2013, ສາມາດຜະລິດກະແສ ໄຟຟ້າໄດ້ 10,57 ລ້ານເມກາວັດໂມງສະ ເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ 2,24%, ສາມາດສະໜອງກະແສໄຟຟ້າໃຫ້ທຸກເທດສະບານແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ໃນປີ 2014 ບ້ານມີຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ສາມາດຊົມໃຊ້ໄດ້ 6.366 ບ້ານ, ກວມ 74,77% ທຽບໃສ່ປີ 2013 ເພີ່ມຂຶ້ນ 342 ບ້ານໃນທົ່ວປະເທດ. ໃນສົກ ປີ 2012 - 2013 ແຮ່ທອງ ຜະລິດໄດ້ 89,94 ພັນໂຕນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 28,4%; ຜະລິດແຮ່ຄຳ ໄດ້ 3,76 ໂຕນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 0,57%, ຜະລິດຊີມັງ ໄດ້ 2,27 ລ້ານໂຕນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 12,4%; ເຫຼັກເສັ້ນ ແລະ ເຫຼັກຮູບປະພັນ ຜະລິດ ໄດ້ 58,03 ພັນໂຕນ ເພີ່ມຂຶ້ນ 9,04%.

ດ້ານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ: ໃນສົກປີ 2012 - 2013, ອຸດສາຫະກຳຂະຫຍາຍຕົວ 7,4% (ຫຼຸດ ຈາກ 14,45% ໃນສົກປີຜ່ານມາ) ປະກອບ ສ່ວນ 2,12% ຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດລວມ ແລະ ກວມເອົາ 28,04% ຂອງ GDP, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໃນອັດຕາສະເລ່ຍ 9,7%. ສົກປີ 2011 - 2012 ມີໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ 37.960 ແຫ່ງ. ຂະແໜງຫັດຖະກຳມີບາດກ້າວຂະຫຍາ ຍຕົວໄວ, ສາມາດຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 7,8% ຕໍ່ປີ.

ດ້ານການຄ້າ: ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ໃນປີ 2012 ທົ່ວປະເທດມີຕະຫຼາດທັງ ໝົດ 628 ແຫ່ງ, ໃນນັ້ນ ຕະຫຼາດໃຫຍ່ 73 ແຫ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍສິນຄ້າລົງເຖິງ ຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ດ້ານການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ: ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍສົມຄວນ, ມີບັນດາ ເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບອະນຸພາກພື້ນ, ເສັ້ນທາງແລວເສດຖະກິດຕາເວັນອອກ - ຕາເວັນຕົກ. ປັດຈຸບັນ ໄດ້ເປີດໃຊ້ບໍລິການລົດໄຟລະຫວ່າງ ທ່ານາແລ້ງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ - ແຂວງໜອງຄາຍ ປະເທດໄທ, ພວມສືບຕໍ່ ເຈລະຈາຄວາມຄືບໜ້າໂຄງການສ້າງທາງລົດໄຟຄວາມໄວສູງແຕ່ບໍ່ເຕັມ - ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ; ມີເສັ້ນທາງໄປຮອດເຂດຈຸດສູນ, ໄປຮອດທຸກແຂວງ, ທຸກເມືອງ, ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ ມີຄວາມ ຍາວທັງໝົດ 45,825.36 ກິໂລແມັດ, ໃນນັ້ນ ມີທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ 7,377.70 ກິໂລແມັດ, ທາງຫຼວງແຂວງ 8,209.01 ກິໂລແມັດ, ທາງຫຼວງເມືອງ 5,642.69 ກິໂລແມັດ, ທາງເທດສະບານ 2,215.63 ກິໂລແມັດ, ທາງ ຊົນນະບົດ 20,257.63 ກິໂລແມັດ, ທາງສະເພາະ (ທາງທີ່ບໍລິສັດ ຫຼື ບຸກຄົນເປັນຜູ້ສ້າງເອງ) 2,122.71 ກິ ໂລແມັດ, ມີຂົວ 90 ກວ່າແຫ່ງ ໃນນັ້ນ ຂົວຂ້າມນ້ຳຂອງລະຫວ່າງ ລາວ - ໄທ 4 ແຫ່ງ.

ດ້ານໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ: ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໄວ ແຕ່ລະເມືອງສາມາດນຳໃຊ້ໂທລະສັບໄດ້ 100%, ໃນປີ 2004 ມີໂທລະສັບຕັ້ງໂຕະ ແລະ ມີຖືທັງໝົດ 405.300 ໜ່ວຍ, ເພີ່ມສູນກາງໂທລະສັບອັດຕະ ໂນມັດຂຶ້ນ 23 ແຫ່ງ, ເພີ່ມສູນກາງໂທລະສັບມືຖືຂຶ້ນຈາກ 1 ແຫ່ງໃນປີ 2001 ເປັນ 4 ແຫ່ງໃນປີ 2005; ຕາໜ່າງໂທລະຄົມມະນາຄົມກວມເອົາ 80 ກວ່າຕົວເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ; ໂລຍະປີ 2005 - 2013 ທົ່ວປະ ເທດມີຫ້ອງການໄປສະນີທັງໝົດ 119 ແຫ່ງ, ຂະຫຍາຍສາຍກາບໂຍແກ້ວທົ່ວປະເທດໄດ້ທັງໝົດ 11,500 ກິ ໂລແມັດ, ສູນກາງໂທລະສັບລວມທັງໝົດມີ 99 ແຫ່ງ ໃນນີ້ລັດວິສາຫະກິດໂທລະຄົມລາວມີ 38 ແຫ່ງ, ລັດວິ ສາຫະກິດປະສົມລາວໂທລະຄົມ 58 ແຫ່ງ, ບໍລິສັດສະຕາເທເລຄອມ 2 ແຫ່ງ ແລະ ບໍລິສັດມີລິຄອມ ລາວ ມີ

1 ແຫ່ງ. ທົ່ວປະເທດມີໂທລະສັບມືຖື ແລະ ຕັ້ງໂຕະ 4,219,455 ກວ່າເລກໝາຍ ແລະ ນັບແຕ່ປີ 2012 ເປັນຕົ້ນມາໄດ້ນຳໃຊ້ມືຖືລະບົບ 4g.

ລະບົບນໍ້າປະປາ ກໍໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຈາກນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ລົງສູ່ບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ, ປີ 2005 ມີບໍລິມາດນໍ້າປະປາ 63,080,328.00 ມ³. ປີ 2013 ບໍລິມາດການຜະລິດນໍ້າປະປາ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 147,623,815.00 ມ³, ເຫດສະບານທຸກແຂວງໄດ້ຊົມໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ, ຂົງເຂດວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ກໍໄດ້ຮັບການພັດທະນາດີຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງສະແດງອອກດັ່ງນີ້:

ດ້ານການສຶກສາ: ນັບແຕ່ປີ 1975 ເປັນຕົ້ນມາ, ການສຶກສາໄດ້ຮັບການພັດທະນາເປັນກ້າວໆ ນັບທັງດ້ານປະລິນາມ ແລະ ຄຸນະພາບ, ປັດຈຸບັນທົ່ວປະເທດມີໂຮງຮຽນອະນຸບານ - ລ້ຽງເດັກ 1.802 ແຫ່ງ, ໃນນັ້ນພາກເອກະຊົນມີ 293 ແຫ່ງ.

ປະຖົມສຶກສາ: ໃນປີ 1975 - 1976 ມີ 4.444 ແຫ່ງ, ຮອດສົກຮຽນປີ 2013 - 2014 ມີ 8.927 ແຫ່ງ, ພາກເອກະຊົນ 196 ແຫ່ງ ມີນັກຮຽນທັງໝົດ 878.283 ຄົນ.

ມັດທະຍົມສຶກສາ: ສົກຮຽນປີ 2009 - 2010 ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຮຽນຂັ້ນຕົ້ນຄິ (ມ. 7), ປັດຈຸບັນທົ່ວປະເທດ ມີມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ທັງໝົດ 1.494 ແຫ່ງ.

ການສຶກສານອກລະບົບ: ໃນສົກປີ 2013 - 2014 ມີ 140 ຕົວເມືອງ, ມີໂຮງຮຽນບຳລຸງມັດທະຍົມ ຕົ້ນ ແລະ ປາຍ 13 ແຫ່ງ, ມີນັກຮຽນທັງໝົດ 3.000 ກວ່າຄົນ, ສູນສຶກສາຊຸມຊົນ 310 ແຫ່ງ, ສູນຝຶກວິຊາຊີບ 28 ແຫ່ງ.

ອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ສູນອົບຮົມວິຊາຊີບ: ມີໂຮງຮຽນວິຊາຊີບເພີ່ມຂຶ້ນ 95 ແຫ່ງໃນນັ້ນພາກເອກະຊົນ ມີ 73 ແຫ່ງ ມີ 4 ລະບົບຄື: ຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງ, ຊັ້ນສູງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ປະລິນຍາຕິ.

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ: ສົກປີ 2013 - 2014 ທົ່ວປະເທດ ມີມະຫາວິທະຍາໄລທັງໝົດ 5 ແຫ່ງ, ໃນນັ້ນ 4 ແຫ່ງຂຶ້ນກັບກະຊວງສຶກສາທິການ, 1 ແຫ່ງຂຶ້ນກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ; ໂຮງຮຽນວິທະຍາໄລ ມີ 133 ແຫ່ງ, ພາກເອກະຊົນ 73 ແຫ່ງ, ທົ່ວປະເທດມີນັກສຶກສາຊັ້ນສູງ - ປະລິນຍາຕິ 115.523 ຄົນ, ປະລິນຍາໂທ 1.048 ຄົນ, ປະລິນຍາເອກ 34 ຄົນ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີນັກສຶກສາໄປຮຽນຕໍ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທັງໝົດ 2.894 ຄົນ, ຍິງ 1.020 ຄົນ. ໃນປີ 1975 ມີໂຮງຮຽນສ້າງຄູ 1 ແຫ່ງ, ມີນັກສຶກສາ 170 ຄົນ, ຮອດປັດຈຸບັນ ມີໂຮງຮຽນສ້າງຄູທັງໝົດ 11 ແຫ່ງ ນັບທັງຄະນະສຶກສາສາດ ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

ດ້ານສາທາລະນະສຸກ: ຕາໜ່າງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໄປເຖິງກຸ່ມບ້ານ; ໃນປີ 2014 ຈຳນວນບ້ານທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ນໍ້າສະອາດ 93,79%, ບ້ານແບບຢ່າງສາທາລະນະສຸກມີ 4.646 ບ້ານ, ກວມ 54,57% ທຽບໃສ່ປີ 2013 ເພີ່ມຂຶ້ນ 768 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 4,02%. ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ກໍໄດ້ຫຼຸດລົງເຊັ່ນ: ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກລຸ່ມ 1 ປີ 48/1.000 ຄົນ, ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ 339/100,000 ຄົນ. ອາຍຸຍິນສະເລ່ຍຂອງຄົນລາວແມ່ນ 65 ປີ (ແມ່ຍິງ ປະມານ 66,7 ປີ, ຜູ້ຊາຍ ປະມານ 64 ປີ).

ດ້ານແຮງງານ - ສະຫວັດດີການສັງຄົມ: ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດິຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ, ລັດຖະບານ ໄດ້ປັບປຸງຄ່າແຮງງານຕໍ່າສຸດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໃຫ້ຖືກກັບສະພາບການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ - ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງບັນດານິຕິກຳເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນສັງຄົມ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສິນິແຮງງານ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສົງເຄາະ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປະກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ປັບປຸງດຳລັດວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງ ແລະ ສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຄົນພິການ, ຄົ້ນຄ້ວາຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຫາງານ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ. ໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງສູນພັດທະນາສິນິແຮງງານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຕອບສະໜອງແຮງງານທີ່ມີມາດຕະຖານໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ສາມາດຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແຮງງານລາວເຂົ້າສູ່ຕຳແໜ່ງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດໄດ້ 130.783 ຄົນ (ປີ 2011-2013), ໃນນັ້ນ ໄປອອກແຮງງານຕ່າງປະເທດ 52.893 ຄົນ, ຄວບຄຸມອັດຕາຫວ່າງງານໄດ້ຢູ່ໃນລະດັບ 2%. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານຕ່າງປະເທດ ແລະ ແກ້ໄຂຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາອອກແຮງງານທຳມາຫາກິນຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການປະກັນສັງຄົມພາກລັດ ໄດ້ຂະຫຍາຍສາຂາໄປທົ່ວປະເທດ, ພາກວິສາຫະກິດໄດ້ຂະຫຍາຍກວມ 9 ແຂວງ; ອັດຕາປົກຄຸມດ້ານປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນສຸຂະພາບ ກວມເອົາພົນລະເມືອງ ຈຳນວນ 1.628.607 ຄົນ ເທົ່າກັບ 25% ຂອງພົນລະເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ ໃນປີ 2012. ຄຸ້ມຄຸ້ມພາບ ຂອງການບໍລິການ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດິຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ; ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປຸກລະ ດົມການບໍລິຈາກ ຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນສັງຄົມ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພທຳມະຊາດ, ຜູ້ຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຈຳນວນ 190.442 ຄອບຄົວ, 1.029.966 ຄົນ ຄິດເປັນມູນຄ່າ 42.202.718.291 ກີບ.

ດ້ານຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ: ສະຖານີວິທະຍຸກໍໄດ້ມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວເປັນກ້າວໆມາຈາກ 43 ສະຖານີໃນປີ 2010 ເປັນ 53 ສະຖານີໃນປີ 2013 ແລະ ໃນປີ 2014 ມີ 64 ສະຖານີ, ໃນນັ້ນ ຢູ່ສູນກາງມີ 9 ສະຖານີ; ສະຖານີໂທລະພາບ ໃນປີ 2010 ມີ 32 ສະຖານີ, ຮອດປີ 2014 ມີ 37 ສະຖານີ, ຢູ່ສູນກາງມີ 9 ສະຖານີສາມາດກະຈາຍສັນຍານຜ່ານດາວທຽມ, ລະບົບອິນເຕີເນັດ ແລະ ຜ່ານເຄື່ອງສົ່ງທາງໜ້າດິນກວມ 75% ຂອງພື້ນ ທີ່ທົ່ວປະເທດ; ໜັງສືພິມ ແລະ ວາລະສານມີ 127 ສະບັບ ໃນນັ້ນ, ໜັງສືພິມ 27 ສະບັບ, ວາລະສານ 96 ສະບັບ, ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ 4 ສະບັບ. ຮອດປັດຈຸບັນມີຄອບຄົວວັດທະນາທຳຫຼາຍກວ່າ 682.803 ຄອບຄົວ, ບ້ານວັດທະນະທຳ 4.015 ບ້ານ ແລະ ມີຫຼາຍກວ່າ 85 ກຸ່ມບ້ານວັດທະນະທຳ.

ວຽກງານຍຸຕິທຳ: ບັນດາຂະແໜງການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຫັນແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ - ລັດ ເປັນກົດໝາຍ, ເປັນລະບຽບການ, ເປັນນິຕິກຳ ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍເທື່ອລະກ້າວ, ຮອດປີ 2012 ພວກເຮົາມີກົດໝາຍທີ່ປະກາດໃຊ້ທັງໝົດ 118 ສະບັບ, ລັດຖະບັນຍັດມີຫຼາຍກວ່າ 20 ສະບັບ, ດຳລັດມີຫຼາຍກວ່າ 143 ສະບັບ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆຫຼາຍກວ່າ 189 ສະບັບ.

ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ: ປະເທດເຮົາໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຈາກສາກົນວ່າ ເປັນປະເທດທີ່ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງໜັກແໜ້ນ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໂດຍພື້ນຖານ; ປະຊາຊົນມີນ້ຳໃຈເອື້ອເຜື້ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ມີໂມຕິຈິດ, ເປັນປະເທດທີ່ມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ໜ້າທ່ອງທ່ຽວ. ຮອດປີ 2014 ມີບ້ານແບບຢາງດ້ານປ້ອງກັນຊາດດີເຖິງ 7.014 ບ້ານ, ໃນຈຳນວນ 8.514 ບ້ານໃນທົ່ວປະເທດ, ກວມ 82,38% ທຽບໃສ່ປີ 2013 ເພີ່ມຂຶ້ນ 72 ບ້ານ; ບ້ານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບດີມີ 6.491 ບ້ານ, ກວມ 76,24%; ບ້ານປອດຄະດີ 5.883 ບ້ານ, ກວມ 69,10% ທຽບໃສ່ປີ 2013 ເພີ່ມຂຶ້ນ 698 ບ້ານ; ບ້ານປອດຄະດີຢາເສດດິດມີ 5.637 ບ້ານ, ກວມ 66,21% ທຽບໃສ່ປີ 2013 ເພີ່ມຂຶ້ນ 294 ບ້ານ.

ວຽກງານພົວພັນຕ່າງປະເທດ: ພັກເຮົາໄດ້ຍຶດໜັ້ນແນວທາງການຕ່າງປະເທດ ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ, ມິດຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມື ຢ່າງສະເໝີຕົ້ນ ສະເໝີປາຍ, ຕັ້ງໜ້າເປັນເຈົ້າການສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແບບຫຼາຍທິດ, ຫຼາຍຝ່າຍ, ຫຼາຍລະດັບ ແລະ ຫຼາຍຮູບແບບບົນພື້ນຖານຫຼັກການເຄົາລົບເຊື່ອກັນແລະກັນ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງມິຜົນປະໂຫຍດ. ປະເທດເຮົາໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຫຼາຍປະການໃນກອບສອງຝ່າຍໄດ້ກວມເອົາ 60% ຂອງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດທັງໝົດ, ການຮ່ວມມື ໃນກອບຫຼາຍຝ່າຍ, ການຮ່ວມມືອາຊຽນ, ການຮ່ວມມືໃນຂົງເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ອື່ນໆ... ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ເຊັ່ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ສະມາຄົມບັນດາປະເທດອາຊີ ຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ), ອົງການບໍ່ ຮ່ວມກຸ່ມ, ອົງການຈັດຕັ້ງປະເທດບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ, ກຸ່ມປະເທດທີ່ໃຊ້ພາສາຝຣັ່ງ... ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມ, ງານມະຫາກຳຕ່າງໆ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຄັ້ງທີ 10, ກອງ ປະຊຸມບັນດາປະເທດໃຊ້ພາສາຝຣັ່ງ, ເອກິລັດຖະສະພາອາຊີ - ປາຊີຟິກ, ອັນພັນເດີ່ນແມ່ນການເປັນເຈົ້າພາບ ຈັດກອງປະຊຸມອາເຊັບ 7, ອາເຊັບ 9 ແລະ ກອງປະຊຸມເປັນອ້ອມຕ່າງໆ, ງານມະຫາກຳກິລາກິດປະເທດ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຄັ້ງທີ 25 ແລະ ອື່ນໆ... ພິເສດໃນທ້າຍປີ 2012 ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອົງການການຄ້າໂລກ. ຮອດປີ 2014 ສປປ ລາວ ມີການພົວພັນການທູດກັບ 135 ປະເທດ ເຊິ່ງທັງໝົດນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ເປັນການເຊິດຊອບິດບາດອິດທິພົນຂອງປະເທດເຮົາຂຶ້ນໃນເວທີພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ທັງສ້າງຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນຂອງຕ່າງປະເທດ ຕໍ່ປະເທດເຮົາ, ທັງເປັນກາລະໂອກາດໃໝ່ໃຫ້ປະເທດເຮົາກ້າວຂຶ້ນສູ່ເວທີໂລກ.

ທັງຫມົດທີ່ໄດ້ຍ້ອງຍົນມານັ້ນ ແມ່ນຖືກຕ້ອງກັບການຕີລາຄາ ຂອງສະຫາຍເລຂາທິການໃຫຍ່ ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ ທີ່ວ່າ: ພວກເຮົາຕ່າງກໍ່ພາກພູມໃຈ ແລະ ທະນິງໃຈ ທີ່ເຫັນວ່າປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຖືກທິດ ແລະ ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງໜັກແໜ້ນ ໂດຍບໍ່ມີຍຸກໃດ, ສະໄຫມໃດ ທີ່ມີການພັດທະນາຄິແນວນີ້.

III. ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອທາດແທ້ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ.

ຕະຫລອດ 60 ປີ ແຫ່ງການນຳພາ ພັກເຮົາໄດ້ແບກຫາບພາລະກຳປະຫວັດສາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດພາລະກຳປະຫວັດສາດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງສະຫງ່າງາມ.

ໃນຊຸມບິດໜ້າພັກເຮົາຍິ່ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໜັກໜ່ວງໃນການພາລະກຳປະຫວັດສາດໃນເງື່ອນໄຂ
ໃໝ່, ນຳພາປວງຊົນລາວທັງຊາດ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດໄວ້ໜັ້ນຄົງ, ນຳພາສ້າງສາພັດທະນາປະເທດ
ຊາດໃຫ້ຫລຸດຜົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາຕາມແຜນທີ່ກຳນົດ
ໄວ້, ກາຍເປັນປະເທດພັດທະນາ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມຄື:

❶ ຍືດໜັ້ນໃນແນວຄິດ - ທິດສະດີ ມາກ - ເລນິນ ກໍຄື ຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມຢ່າງໜັກແໜ້ນ; ບໍ່ຄຳ
ພິຕາຍຕົວ ເປັນເຈົ້າການປະດິດສ້າງໃນການໝູນໃຊ້ທິດສະດີ ແລະ ບົດຮຽນດ້ານຕ່າງໆເຂົ້າກັບເງື່ອນໄຂ
ຕົວຈິງ ແລະ ສະພາບຈຸດພິເສດຂອງປະເທດຊາດ; ມີການສະຫລຸບຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກພຶດຕິກຳ ແລະ
ປັບປຸງບູລະນະແນວທາງໃຫ້ສອດຄ່ອງ.

❷ ຍືດໜັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ບັນດາຫລັກການພື້ນຖານດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການ
ເຄື່ອນໄຫວຂອງພັກ ນັ້ນຄືຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ເວລາໃດກໍຖືສຳຄັນການເສີມຂະຫຍາຍ
ຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບ ບົນພື້ນຖານແນວທາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ນຳພາເປັນໝູ່ຄະນະບົນ
ພື້ນຖານການແບ່ງງານ ແລະ ມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ບຸກຄົນໃນໝູ່ຄະນະ, ຖືສຳຄັນການເສີມຂະ
ຫຍາຍປະຊາທິປະໄຕ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປະຕິບັດກົດລະບຽບຂອງພັກ ແລະ ລະບອບດຳເນີນຊີວິດການ
ເມືອງ, ຕຳນິສິ່ງຂ່າວຊ່ວຍເຫລືອກໍ່ສ້າງກັນ; ຕ້ານລັດທິອາດຍາສິດ, ເຈົ້າໂຄດ ແລະ ອະນາທິປະໄຕໃນພັກ.

❸ ສືບຕໍ່ຍືດໜັ້ນໃນທາດແທ້ຊົມຊື່ນ ແລະ ມີຄວາມຈິງຮັກພັດຕິຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ,
ຂອງປະຊາຊົນ; ຖືການສະໜັບສະໜູນຂອງປະຊາຊົນເປັນສິ່ງສຳຄັນຕັດສິນບົດບາດນຳພາ ແລະ ການກຳ
ອຳນາດຂອງພັກ; ຈາກນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມເປັນເຈົ້າການປັບປຸງແບບແຜນວິທີນຳພາຂອງພັກ, ເຄື່ອນໄຫວຕິດ
ແທດກັບປະຊາຊົນ, ເຄົາລົບສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ, ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ເພື່ອຄວາມຮັ່ງມີຜາສຸກຂອງ
ປະຊາຊົນ ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ່ງເຂັ້ມແຂງຂອງປະເທດຊາດ.

❹ ເຊິດຊູລັກສະນະນຳໜ້າຂອງພັກ ແລະ ຄວາມເປັນແບບຢ່າງທາງດ້ານຈິດສຳນຶກ ແລະ ພຶດຕິ
ກຳຂອງສະມາຊິກພັກ, ຄວາມເດັດຂາດເຂັ້ມງວດໃນການຈຳກັດແກ້ໄຂປະກົດການຫຍັ້ທີ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພັກ
ເສື່ອມອິດທິພົນບົດບາດ ແລະ ຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຈາກປະຊາຊົນ; ເປັນເຈົ້າການປັບປຸງປ່ຽນແປງຕົນເອງ
ຢູ່ສະເໝີ, ເອົາໃຈໃສ່ບຳລຸງສ້າງຖິ່ນແຖວສະມາຊິກພັກ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນແບບຢ່າງນຳໜ້າ, ເປັນກຳລັງ
ແຮງສູ້ຮົບໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ, ຖືຄວາມສາມາດເປັນສິ່ງ
ສຳຄັນ ແລະ ຖືຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ ເປັນສິ່ງຕັດສິນໃນການເລືອກເຟັ້ນ ແລະ
ນຳໃຊ້ພະນັກງານ.

❺ ຍືດໜັ້ນຈິດໃຈຊາດ ເອກະລາດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເພິ່ງຕົນເອງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນ
ເອງ, ຕັ້ງໜ້າເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງພາຍໃນຊາດ ສົນທິບັດກັບການພົວພັນຮ່ວມມືກັບພັກປະເທດເພື່ອນ
ມິດຍຸດທະສາດ ແລະ ຍາດແຢ່ງເອົາການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາຍນອກຢ່າງມີຫລັກການ ສ້າງ
ເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດ.